

ความรู้พื้นฐานใน การเขียนโปรแกรม

ก้าวแรกสู่การสื่อสารและสั่งการ
คอมพิวเตอร์อย่างเป็นระบบ

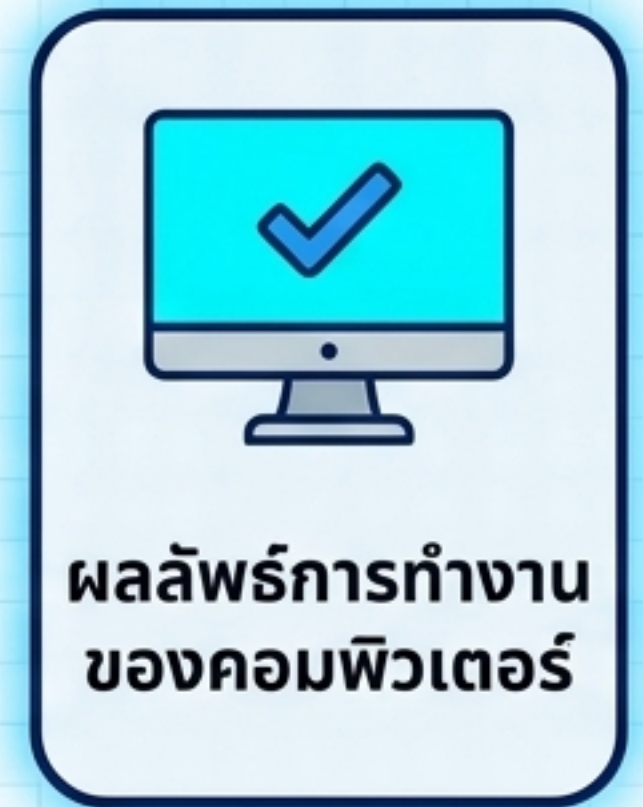
การเขียนโปรแกรมคืออะไร?

+

=

การเรียบเรียงหรือจัดเรียงคำสั่งเพื่อให้คอมพิวเตอร์
ทำงานตามวัตถุประสงค์ที่เราต้องการ

ระดับของภาษาคอมพิวเตอร์

ภาษาระดับต่ำ (Low-Level Language)

ตัวอย่าง: ภาษาแอสเซมบลี
(Assembly)

- ⚙️ แปลงเป็นภาษาเครื่องได้เร็ว
- ⚙️ ผูกติดกับฮาร์ดแวร์
- ⚙️ ทำงานรวดเร็วแต่เขียนและแก้ไขยาก

ภาษาระดับสูง (High-Level Language)

ตัวอย่าง: C, Python, PHP,
Visual BASIC

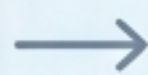
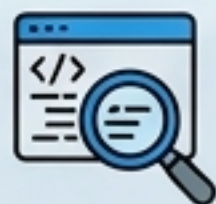
- 🔲 ใช้ภาษาคลายภาษามนุษย์
(ภาษาอังกฤษ)
- 🔲 นำไปใช้ข้ามเครื่องได้
(ไม่ผูกติดฮาร์ดแวร์)
- 🔲 ต้องใช้ตัวแปลภาษา

ตัวแปลภาษาคอมพิวเตอร์

เครื่องมือแปลงภาษาระดับสูงให้เป็นภาษาเครื่อง (Machine Language: 01010010)

แบบอินเทอร์พรีเตอร์ (Interpreter)

แปลทีละคำสั่ง

ทำงานทันที

ข้อดี/ข้อเสีย: ตรวจสอบแก้ไขข้อผิดพลาดง่าย แต่ทำงานช้า เพราะต้องแปลใหม่ทุกครั้ง

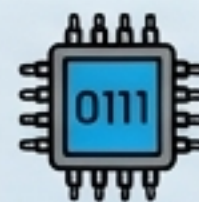

แบบคอมไพเลอร์ (Compiler)

แปลรวดเดียวทั้งโปรแกรม

ได้ไฟล์ประมวลผล
(Execute File)

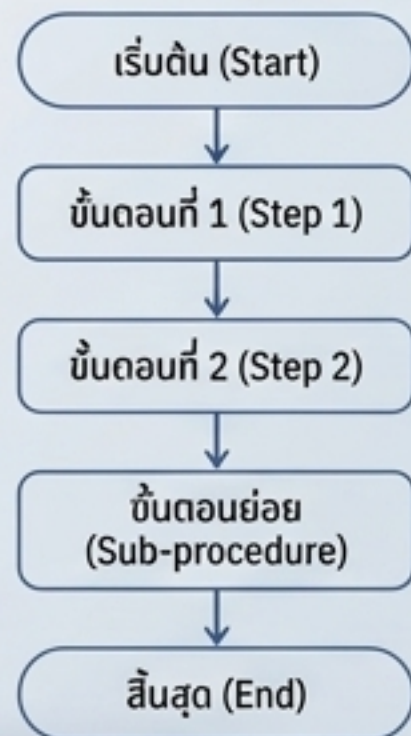

ข้อดี/ข้อเสีย: ทำงานรวดเร็วกว่า ไม่ต้องแปลซ้ำ แต่ตรวจสอบและแก้ไขข้อผิดพลาดยากกว่า

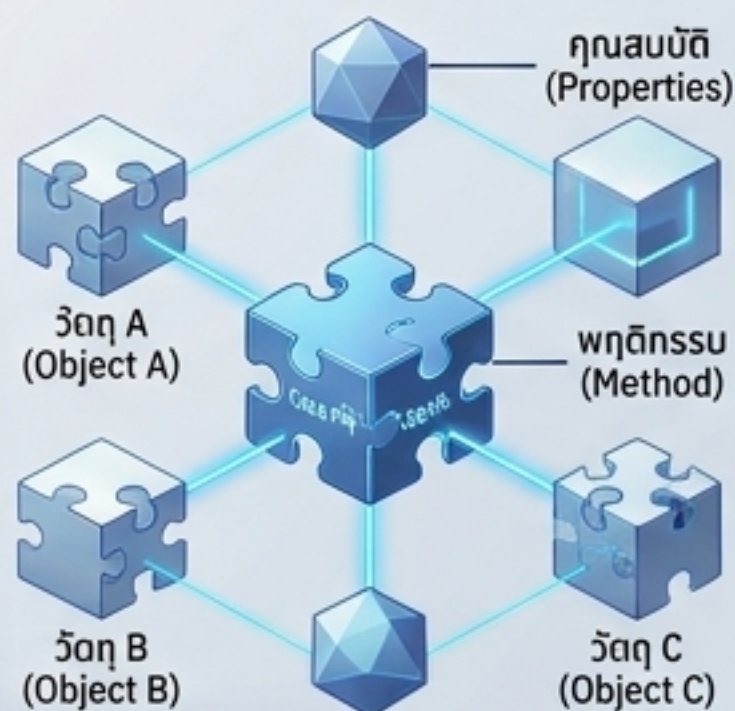
แนวคิดในการเขียนโปรแกรม

1. แบบเชิงกระบวนการ (Procedural Programming)

แบ่งโปรแกรมเป็นส่วนย่อยตามหน้าที่ (Procedure/Function)
ตรวจสอบง่าย เหมาะกับโปรแกรมขนาดเล็กหรือผู้เริ่มต้น

2. แบบเชิงวัตถุ (Object-Oriented Programming - OOP)

มองส่วนต่าง ๆ เป็น "วัตถุ" ที่มีคุณสมบัติ (Properties)
และพฤติกรรม (Method) นำไปต่อยอดใช้ซ้ำได้ง่าย
เหมาะกับระบบงานขนาดใหญ่

รูปแบบการควบคุมการทำงาน

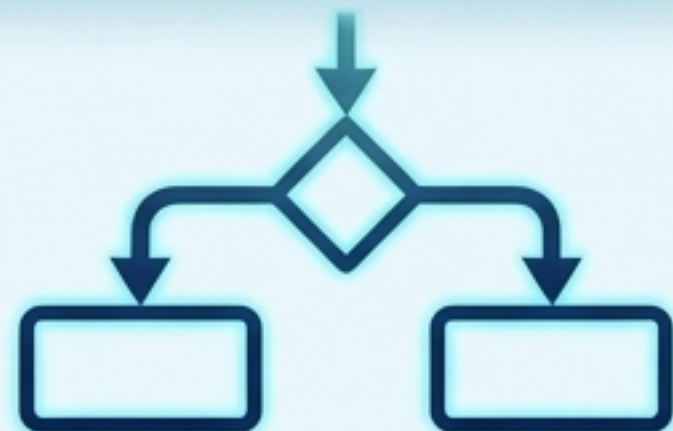
โครงสร้างพื้นฐาน 3 รูปแบบที่ประกอบกันเป็นโปรแกรม

การทำงานตามลำดับ
(Sequence)

ทำงานเรียงตามลำดับคำสั่งจากบนลงล่าง

การเลือกทำ
(Selection / Decision)

ตรวจสอบเงื่อนไข
เพื่อตัดสินใจเลือกเส้นทางทำงาน

การทำซ้ำ
(Repetition / Loop)

ควบคุมให้โปรแกรมวนกลับมาทำงานซ้ำ
ตามเงื่อนไขที่กำหนด

ขั้นตอนการพัฒนาโปรแกรม

Step 1 & 2 : วิเคราะห์และออกแบบ

การวิเคราะห์ปัญหา (Analysis)

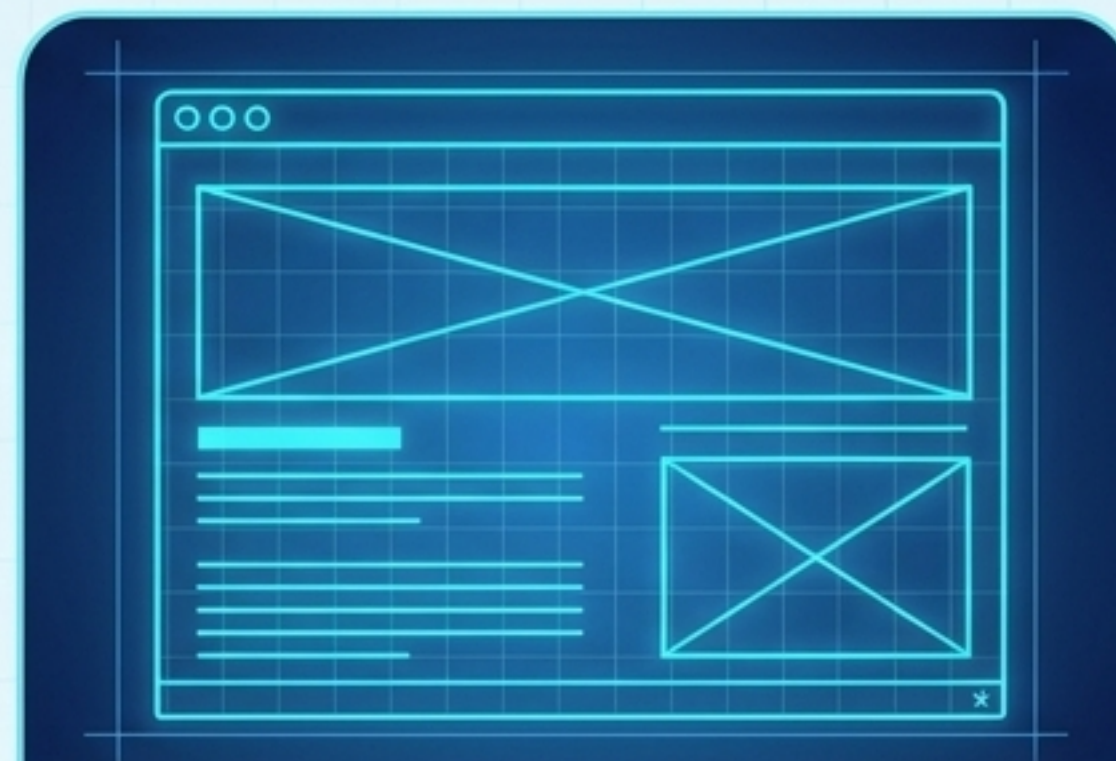
ข้อมูลนำเข้า
(Input)

การประมวลผล
(Process)

ผลลัพธ์
(Output)

การออกแบบโปรแกรม (Design)

วางแผนทาง (Algorithm)
และออกแบบหน้าจอ
(Text Mode หรือ GUI)

ความยาวฐาน, ความสูง $\rightarrow 0.5 * \text{ฐาน} * \text{สูง} \rightarrow$ พื้นที่สามเหลี่ยม

Step 3 & 4: เขียนโค้ดและทดสอบ

การเขียนโปรแกรม (Coding)

```
1 #include <stdio.h>
2 main()
3 {
4     int b, h;
5     float A;
6     printf("Area of Triangle \n");
7     A = 0.5 * b * h;
8     printf("Area = %3.2f \n", A);
9 }
```

การทดสอบโปรแกรม (Testing)

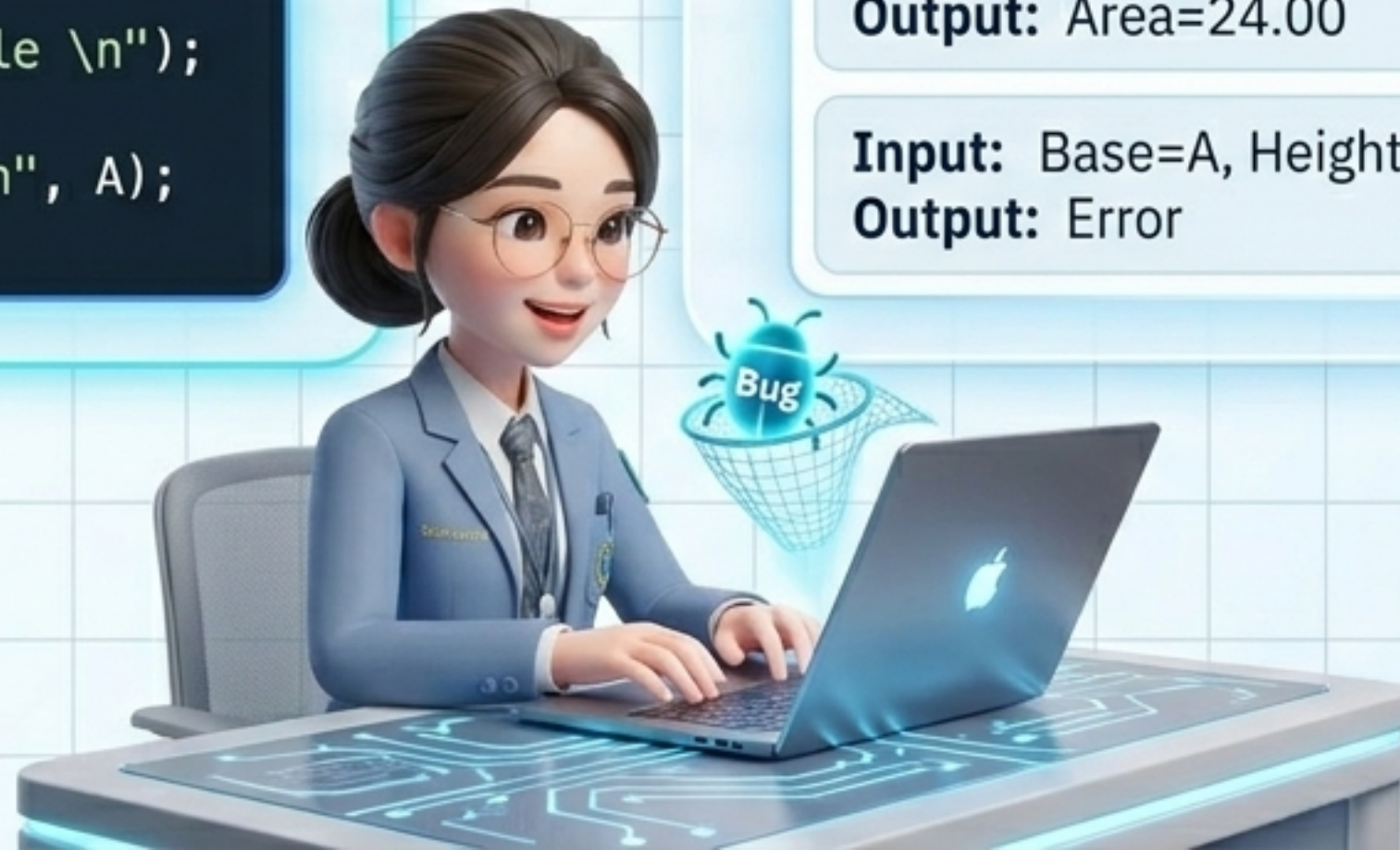
Input: Base=10, Height=5 ->
Output: Area=25.00

Input: Base=6, Height=8 ->
Output: Area=24.00

Input: Base=A, Height=B ->
Output: Error

Step 5 & 6: จัดทำเอกสารและบำรุงรักษา

เครื่องมือออกแบบ: รหัสเทียม (Pseudocode)

การเขียนลำดับการทำงานด้วยภาษาที่เข้าใจง่าย (มักเป็นภาษาอังกฤษ)

ภาษารธรรมชาติ

ตรวจสอบคะแนน
ถ้าได้น้อยกว่า 50
ให้แสดงคำว่า 'สอบตก'
ถ้าไม่ใช่ให้แสดง 'สอบผ่าน'

รหัสเทียม (Pseudocode)

```
Begin  
  input score  
  if score < 50  
    print "Fail"  
  else  
    print "Pass"  
End
```


เครื่องมือออกแบบ: ผังงาน (Flowchart)

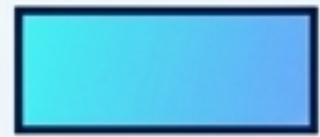
สัญลักษณ์มาตรฐานที่ใช้แสดงลำดับการทำงานของโปรแกรม

จุดเริ่มต้น/สิ้นสุด (Start/Stop)

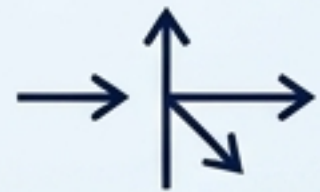
รับ/แสดงข้อมูล (Input/Output)

กำหนดค่า/ประมวลผล (Process)

การตัดสินใจ (Decision)

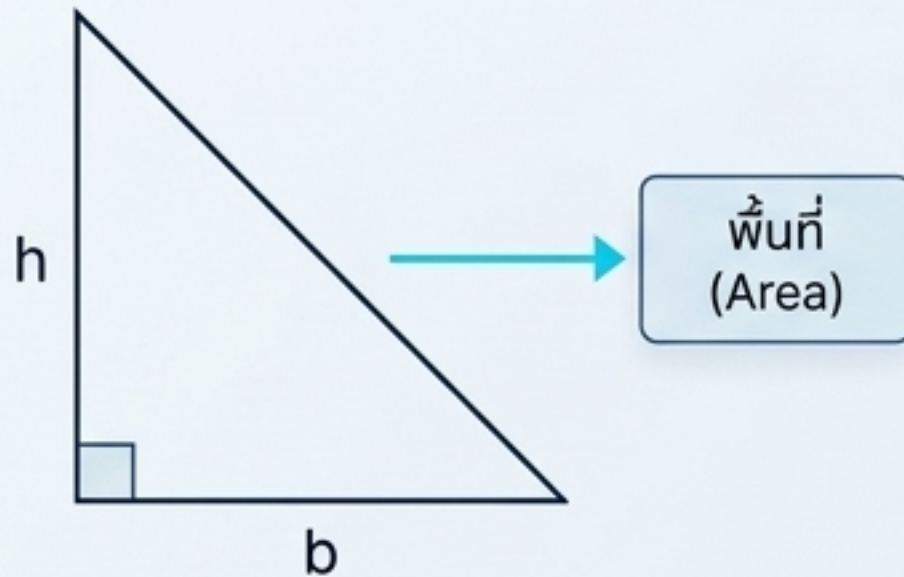

ทิศทางการทำงาน (Flow lines)

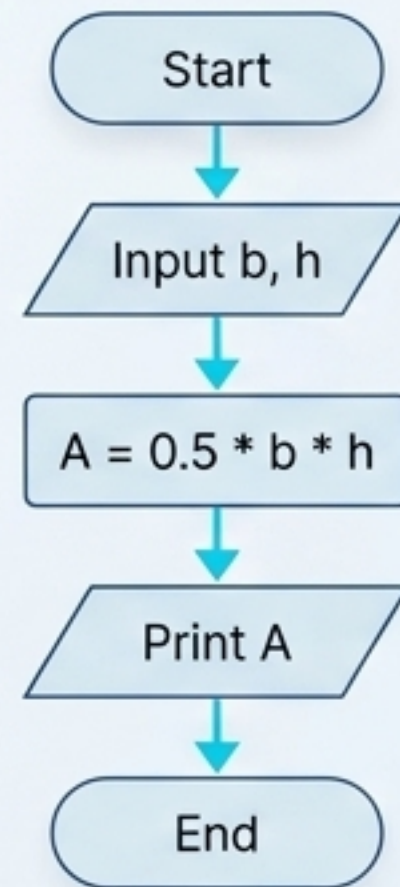

บทสรุป: จากปัญหา สู่อัลกอริทึม

ปัญหา (Problem)

ออกแบบ (Flowchart)

โปรแกรม (Code)

```
Area of Triangle = ...  
  
#include <stdio.h>  
int main() {  
    float b, h, A;  
    printf("Area of Triangle \n");  
    printf("Base = "); scanf("%f", &b);  
    printf("Height = "); scanf("%f", &h);  
    A = 0.5 * b * h;  
    printf("Area = %.2f \n", A);  
    return 0;  
}
```

